

Klimaatwaker: Rouwen bij een stervende aarde

Michiel Kerpel, Reformatorisch Dagblad

19 april 2021 16:28

Klimaatwaker Rozemarijn van 't Einde bij het Catshuis in Den Haag.

Bij het Catshuis in Den Haag startte maandagmiddag een klimaatwake. Zolang de formatiegesprekken aan de gang zijn, gaat die door. Maanden dus waarschijnlijk. Dag in, dag uit.

Weer of geen weer. Regen of zonneschijn. Het deert de wakers bij de ambtswoning van premier Rutte niet. Om de drie uur is er een wisseling van de wacht. 's Nachts gaat de wake verder in slaap- en woonkamers door heel Nederland.

Het initiatief wordt gesteund door onder meer Tearfund en Micha Nederland. Ook politieke jongerenpartijen, zoals Perspectief (CU-jongeren), staan erachter.

Een van de initiatiefnemers is theologe Rozemarijn van 't Einde (28) uit Utrecht. „De toestand van de aarde zie ik als een klap in het gezicht van God.”

Waken doe je bij een stervende. Gaat het echt zo slecht met de aarde?

„Zeker. Waar zal ik beginnen? We zijn in een klimaatcrisis en een ecologische crisis. De opwarming van de aarde gaat harder dan gedacht. In Parijsakkoord zijn er wel afspraken gemaakt, maar de waarheid is dat mogelijk al in 2030 de 1,5 graad opwarming is bereikt. Veel klimaatmaatregelen, zoals CO2-neutraal in 2050, zijn dus niet voldoende. We stevenen af op een opwarming van minstens 3 graden, terwijl 2 graden warmer al desastreus is. Het nare: in Nederland zullen we het op de korte termijn wel overleven, maar in het arme zuiden zijn er nu al klimaatslachtoffers. Vanuit naastenliefde zouden juist ook christelijke politieke partijen meer moeten doen. We kregen de aarde van God en nu plegen we roofbouw. Hoe dan? Waarom?”

Welke plek heeft rouw bij deze wake?

„Waken komt in verschillende tradities voor. Ik zie drie connotaties van ons waken. Allereerst inderdaad het rouwen. We treuren om de diersoorten die uitstierven, om de graad opwarming die al heeft plaatsgevonden en om al die mensen die nu al lijden door de klimaatcrisis.

Ten tweede willen we de wacht houden. We zitten niet voor niets bij het Catshuis. De overheid moet haar inwoners beschermen, maar dat gebeurt niet. We houden de wacht zodat het nieuwe kabinet wél genoeg maatregelen neemt.

Tot slot zit er in het waken ook hopen, denk aan de paaswake. Op het Catshuis zijn de coronaoverleggen: de coronauitbraak is erkend als crisis en er werden rigoureuze, impopulaire maatregelen getroffen om die tegen te gaan. We hopen dat de klimaatcrisis en ecologische crisis ook

adequaat worden aangepakt. En adequaat is dan: in 2025 klimaatneutraal. Dat klinkt heftig, maar we moeten alle zeilen bijzetten.”

U bent ook theoloog. Is het christelijk geloof een extra motivatie om u in te zetten voor deze klimaatwake?

„Ja. Het geloof drijft me om bescheiden te zijn, de aarde is niet van mij. Tegelijk voel ik de verantwoordelijkheid om in het geweer te komen. Ik kan niet begrijpen dat kerken niet op de blokkades staan als het gaat om klimaatverandering. Dat doet me pijn. Ze zien het niet. Het lijkt niet te landen. Mensen hebben geen zin in de boodschap. Ik weet niet wat het is.

Ik wil geen individuele christenen beschuldigen, maar als je rentmeesterschap en naastenliefde serieus neemt, moet je doen wat je kunt om klimaatverandering tegen te gaan. Mijn overtuiging is dat we op een scharniermoment in de tijd staan. Ernstige klimaatverandering kan nog gestopt. Hoe kan ik later mijn kinderen onder ogen komen? Ze zullen vragen: „Mam, waar was jij, wat heb jij tegen de opwarming gedaan?”

Hoe brengt u de tijd door als klimaatwaker?

„Mogelijk neem ik in de komende tijd zelf ook deel aan de wake. Maar als initiatiefnemer probeer ik eerst alle anderen die willen te faciliteren.

Tijdens mijn wake, zou ik stil zijn. Én bidden. Een kyrie-gebed: „Heere, ontferm u! Ik kan maar zo weinig doen, daarom leg ik het in Uw hand.” Verder zou ik bidden voor alle mensen die al geraakt worden door klimaatverandering. Tot slot voor moed. Moed voor de overheid, voor kerken en medechristenen, zodat ze de omvang van de klimaat- en ecologische crisis onder ogen durven te zien en daarnaar te handelen.”

Gaat deze klimaatwake het verschil maken bij de formatiebesprekingen?

„Ik hoop het”, klinkt het met een diepe zucht. „Reguliere demonstraties worden genegeerd, het is lastig om de boodschap over te brengen. Ik

kan alleen maar hopen dat de politiek zal luisteren. Aan de actie zal het niet liggen. Die wordt door zoveel organisaties gesteund. De wake heeft ook een erg emotioneel karakter: de formatiebesprekingen duren nog lang en de wake gaat dag en nacht door. Er zijn mensen die hier hun nachtrust voor opofferen!”